

Medische onwetendheid en genocide van coronaviruspatiënten

Commentaar van W. Gifford-Jones, MD

<http://www.orthomolecular.org/resources/omns/v16n51.shtml>

(OMNS 20 oktober 2020) Bij de zorg voor de zieken adviseerde Hippocrates, de vader van de geneeskunde: "***Doe in de eerste plaats geen kwaad***". Helaas is dit zeer dure principe niet gevolgd bij de zorg voor patiënten met coronavirusinfectie. Het verliezen van een dierbare aan kanker of een andere ziekte is altijd tragisch. Maar er een verliezen aan de pandemie van het coronavirus, terwijl die vermeden had kunnen worden, is een onvergeeflijke daad die resulteert in de massamoord op onschuldige levens. Dit is gebeurd als gevolg van onwetendheid over de geschiedenis, hypocrisie, gebrek aan opleiding van artsen in alternatieve geneeskunde en **bekrompenheid over de vitale medische voordelen van hoge doses vitamine C. intraveneus toegediend (IVC)**.

Ik zou niet de kennis hebben om dit artikel te schrijven als er niet iets in mijn leven was gebeurd. Toen ik 74 was, stierf ik bijna aan een ernstige hartaanval. Dokters vertelden me dat ik binnen een paar jaar dood zou zijn zonder de hulp van cholesterolverlagende medicijnen. Gelukkig had ik enkele jaren geleden de tweevoudig Nobelprijswinnaar Dr. Linus Pauling geïnterviewd. Hij had me geadviseerd over de belangrijke rol van vitamine C bij het verminderen van het risico op coronaire hartziekten. Op dat moment nam ik een van de belangrijkste beslissingen in mijn leven. Ik besloot om 10.000 milligram (mg) vitamine C per dag te slikken, in plaats van de grote farmaceutische bedrijven te geloven. Maar ik maakte me ook zorgen omdat Pauling, hoewel hij een briljante chemicus was, geen dokter was. Had hij gelijk over vitamine C? Pas jaren later, toen dr. Sidney Bush, een Engelse onderzoeker, bewees dat vitamine C atherosclerose (verharding van de slagaders) kon omkeren, wist ik dat ik de juiste beslissing had genomen. . [1]

Vandaag, 22 jaar later, zijn de dokters die me vertelden dat ik binnen een paar jaar dood zou zijn zonder cholesterolverlagende medicijnen, dood, en ik ben in mijn 97e jaar, nog steeds in leven. Het was deze ervaring met de cardiovasculaire effecten van vitamine C die mijn interesse wekte in de infectiewerende en andere medische voordelen van vitamine C, vooral hoe het sterfgevallen door virale en bacteriële ziekten kan verminderen.

Klenner toonde verder aan dat grote doses vitamine C ook andere virale ziekten kunnen genezen, zoals meningitis, hepatitis, mazelen, bof, longontsteking, gordelroos en zelfs de giftige beet van een ratelslang. [2-4]. Sindsdien hebben andere onderzoekers gemeld dat er geen virale ziekte is die hoge doses CVI niet met succes kunnen behandelen.

Maar Klenner werd niet populair bij zijn collega's. Hij schreef gefrustreerd dat "*sommige dokters gewoon toekijken hoe hun patiënt sterft in plaats van ascorbinezuur te gebruiken, omdat het in hun beperkte geest alleen als vitamine bestaat.*"

Sindsdien hebben medische geesten, omringd door oogkleppen, geleid tot duizenden doden door coronavirussen en andere ziekten, in Canada en de rest van de wereld. Vanwege een misvatting dat vitamine C slechts één van de vele vitaminen is. Maar vitamine C is een krachtige anti-infectieuze voedingsstof gebleken die zowel virale als bacteriële ziekten aanvalt.

De infectie veroorzaakt een ernstige ontstekingscelreactie in het lichaam waardoor vitamine C afneemt. Het is alsof je vast komt te zitten in een sneeuwstorm op een eenzame weg en zonder benzine komt te zitten. Maar in dit geval hebben de witte bloedcellen C nodig om de infectie te bestrijden. En als u C niet regelmatig heeft ingenomen, zijn uw niet-C witte bloedcellen als een geweer in kogels.

Veel mensen realiseren zich niet dat bijna alle dieren hun eigen vitamine C maken. Mensen hebben dit vermogen duizenden eeuwen geleden verloren door een genetische mutatie. Honden produceren bijvoorbeeld 5.000 milligram (mg) vitamine C per dag. Health Canada zegt dat mensen maar 90 mg 1 nodig hebben. Maar als een hond een infectie krijgt, produceert hij automatisch tot 20.000 mg per dag!

Tijdens de pandemie van het coronavirus heb ik geluisterd naar gezondheidsmedewerkers, tv-presentatoren, politici en medische experts die het belang bespraken van afstand nemen en veelvuldig handen wassen. Maar ik heb er maar één gehoord over de voordelen van vitamine C en D bij het versterken van de immuniteit van het lichaam. En ik heb niemand horen uitleggen hoe het gebruik van hoge doses IVC's levens kan redden.

Dr. Lendon H. Smith presenteerde de klinische ervaringen van Frederick Klenner in de "Clinical Guide to the Use of Vitamin C". Het bevat een schat aan informatie over hoe vitamine C veel verschillende ziekten behandelt. En hoe het voorschrijven van onvoldoende hoeveelheden vitamine C kan leiden tot therapiefalen. Deze medische informatie is voor iedereen toegankelijk. [6]

Ik heb al geschreven dat als een familielid stierf aan een coronavirusinfectie en de doktoren en het ziekenhuis weigerden een beroep te doen op de (IVC), ik deze situatie voor de rechtbank zou aanvechten. zou winnen omdat het historische bewijs zo overweldigend is dat hoge doses C levens redden.

De hypocrisie rond vitamine C is verbijsterend. Dr. Linus Pauling klaagde: "De medische gemeenschap eist sterk bewijs om vitamine C te ondersteunen, maar accepteert kwetsbaar bewijs ertegen." Er is niet veel veranderd sinds ik Pauling interviewde. Dit tekort is duidelijk te wijten aan het feit dat gezondheidswerkers weigeren wetenschappelijke feiten te accepteren. En we zullen nooit weten hoeveel onnodige doden dit veroorzaakte tijdens de pandemie.

Een jaar geleden werd ik als journalist uitgenodigd om lid te worden van de *Orthomolecular Medical News Service*. De internationale redactie is samengesteld uit vooraanstaande artsen, professoren en onderzoekers. Enkele maanden geleden vroeg ik alle leden hoe ze verschillende virale infecties gingen behandelen. De meest massale reactie was "een hoge dosis intraveneuze vitamine C". De WHO heeft 22 casusrapporten gepubliceerd van artsen die met succes virale IVC-infecties hebben behandeld. [7]

Sinds februari hebben onderzoekers in China dubbelblinde onderzoeken naar IVC uitgevoerd; betekenisvol. die ene groep kreeg m (IVC en de controlegroep kreeg een placebo. Sommige onderzoeken zijn al gedaan en de resultaten laten zien dat IVC meer levens redt dan placebo. [8]

"Dr. Enqiang Mao, hoofd van de spoedeisende geneeskunde in het Ruijin-ziekenhuis in Shanghai zei dat zijn groep ongeveer 50 matige tot ernstige gevallen van COVID-19 heeft behandeld infectie met grote doses intraveneuze vitamine C.

"De CVI werd gedurende 7-10 dagen gegeven, met 10.000 mg voor matige gevallen en 20.000 mg voor ernstigere gevallen.

"Alle patiënten die intraveneus vitamine C kregen, verbeterden, en er was geen mortaliteit."

"Er werden geen bijwerkingen gemeld in een van de gevallen behandeld met deze hoge doses IVC ".

(Richard Cheng, MD, PhD, rapporteert in Shanghai)
<http://orthomolecular.org/resources/omns/v16n12.shtml>

Maar zelfs in een van die recente lovenswaardige onderzoeken was er een fout. Volgens het rapport kregen alle patiënten een bepaalde dosis voor een matige infectie, terwijl anderen een hogere dosis kregen voor een ernstigere infectie. Maar de patiënten die stierven, kregen niet de hoogste dosis. [9]

Dit alles wordt weerspiegeld in wat Dr. Linus Pauling en Dr. Frederick Klenner hebben opgemerkt. Zoals Pauling tegen zijn tegenstanders zei: "Het is de dosering!" Of, zoals Klenner zei: "Sommige infecties vereisen een veel grotere dosis." Zoals we allemaal weten, geneest een halve aspirine een migraine niet.

Maar er is meer verontrustend nieuws. Chinese onderzoekers worstelen om hun resultaten gepubliceerd te krijgen. Contacten vertellen me ook dat artsen die IVC gebruiken in Noord-Amerika worden lastiggevallen door autoriteiten. In sommige gevallen wordt hen verteld dat als ze volhouden, ze hun vergunning om medicijnen te beoefenen zullen verliezen.

Om erachter te komen wat er in delen van Canada en de Verenigde Staten gebeurt, heb ik contact opgenomen met verschillende specialisten op het gebied van infectieziekten, medische functionarissen van gezondheids- en academische ziekenhuizen en hen een eenvoudige vraag gesteld. "Schrijf je intraveneuze vitamine C voor of ken je iemand die het doet om een coronavirusinfectie te behandelen? En als terminaal zieke patiënten geen CVI krijgen, waarom is het dan?"

Deze missie bleek lang te duren. Velen antwoordden dat ze op mij zouden reageren, maar deden dat niet. Ik kon alleen maar concluderen dat ze geen CVI gebruikten en ik wilde niet dat iemand erachter kwam.

Of ze antwoordden: "We hebben contact opgenomen met onze specialist in infectieziekten en bevestigen dat een hoge dosis C niet wordt gebruikt om een coronavirusinfectie te behandelen."

Wat schokkend is, is dat geen enkele gezondheidsfunctionaris antwoordde dat CVI werd voorgeschreven aan mensen die stierven door een coronavirus-infectie.

Een andere verrassing was de reactie van Johns Hopkins, een van 's werelds grootste ziekenhuizen. De vooraanstaande leraren waren de eersten die hun studenten lieten kennismaken met de waarde van leren aan het bed. Tijdens deze pandemie werden ze beschouwd als de autoriteit voor het melden van het aantal sterfgevallen door het coronavirus. Dus ik was geschokt toen ik deze reactie kreeg: "We voeren geen klinische onderzoeken uit en we dienen geen C toe als behandeling voor COVID 19". En zelfs de Harvard Medical School, waar ik zoveel jaren als student en later als chirurg heb doorgebracht, gaf me nooit antwoord.

Wat gaat er gebeuren ? Dit komt omdat de Chinese studie waarschijnlijk geen einde zal maken aan de controverse en patiënten onnodig zullen blijven sterven aan dit virus. Ik hoopte dat een deskundige op het gebied van infectieziekten, of medisch gezondheidsfunctionaris, de intellectuele nieuwsgierigheid zou hebben om te vragen: "Ik vraag me af of hoge doses CVI levens kunnen redden? Het is tragisch dat dit niet is gebeurd. Sommigen noemden het medische onwetendheid, sommigen noemden het wanpraktijken, of als een geliefde stierf als moord, en uiteindelijk zou een rechtbank die naar alle feiten keek, beslissen dat het een massamoord was.

We bevinden ons dus in een unieke situatie. Ze zeggen dat oorlog veel te belangrijk is om aan generaal toe te vertrouwen. Door de economische chaos die door het coronavirus is veroorzaakt, is deze ramp misschien veel te groot om aan medische experts over te laten terwijl zoveel Noord-Amerikanen hebben geleden.

Het wordt tijd dat de regering eist dat onze medische scholen een onderzoek naar CVI uitvoeren. Aan patiënten geen gebrek. We hebben wetenschappelijk talent op onze universiteiten. Vitamine C is goedkoop en zal zelden complicaties veroorzaken. Vitamine C heeft nog nooit iemand gedood. Bovendien kan deze studie in korte tijd worden afgerond en zijn er geen duizenden patiënten nodig.

Wie zal het moment grijpen en talloze levens redden?

(Unionized columnist, W. Gifford-Jones, MD, (ook bekend als Kenneth Walker, MD) studeerde in 1950 af aan de Harvard Medical School. Hij was chirurgisch resident aan de McGill University in de University of Rochester en Harvard Medical School. Nog steeds een activist, zijn website is <http://www.docgiff.com>.)

Voor meer informatie: Enkele tientallen artikelen over vitaminetherapie voor COVID zijn in open access beschikbaar op:

<http://orthomolecular.org/resources/omns/index.shtml> . Velen van hen zijn beschikbaar in het Frans, Spaans, Duits, Arabisch, Italiaans, Koreaans, Chinees en Noors. Japanse vertalingen zijn beschikbaar op: .

https://isom-japan.org/top_after

Uit sympathie, vertaald door Valerie De Nayer (Belgium)

Referenties

1. Bush SJ (2010) 700 Vitamine C-geheimen. Northampton, Engeland: Direct Print on Demand Ltd. ISBN-13: 978-0956651990; ISBN-10: 0956651992978-0956651990.
2. Klenner FR. (1949) De behandeling van poliomyelitis en andere virusziekten met vitamine C. South Med J, 111: 209-214.
https://www.seanet.com/~alexs/ascorbate/194x/klenner-fr-southern_med_surg-1949-v111-n7-p209.htm
3. Klenner FR. (1951) Massale doses vitamine C en de virusziekten. Gepresenteerd tijdens de tweeënvijftigste jaarlijkse bijeenkomst van de Tri-State Medical Association of the Carolinas and Virginia, gehouden in Columbia op 19 en 20 februari 1951.
https://www.seanet.com/~alexs/ascorbate/195x/klenner-en-southern_med_surg-1951-v103-n4-p101.htm
4. Saul AW. Verborgen in het volle zicht: het pionierswerk van Frederick Robert Klenner MD. <http://www.doctoryourself.com/klennerbio.html>
5. Dr. Fauci beveelt vitamine C en D aan voor Covid-19. <https://www.insider.com/fauci-takes-recommends-vitamin-d...>
6. Smith, LH. Klinische gids voor het gebruik van vitamine C: de klinische ervaringen van Frederick R. Klenner, MD Portland, OR: Life Sciences Press, 1988. Oorspronkelijk getiteld: Vitamine C als fundamenteel medicijn: samenvattingen van Dr. Frederick R. Klenner, MD's gepubliceerd en niet-gepubliceerd werk. ISBN 0-943685-01-X. Herdrukt 1991, ISBN 0-943685-13-3. <http://www.whale.to/a/smith1988.html> of https://www.seanet.com/.../smith-lh-clinical_guide_1988.htm
7. Saul AW, dokter X. (2020) Vitamine C-behandeling van COVID-19: casusrapporten. Nieuwsdienst orthomoleculaire geneeskunde.
<http://orthomolecular.org/resources/omns/v16n47.shtml> (vertaald in het Frans)
8. Holford P (2020) Vitamine C vermindert COVID-sterfgevallen met tweederde. Nieuwsdienst orthomoleculaire geneeskunde.
<http://orthomolecular.org/resources/omns/v16n50.shtml> (vertaald in het Frans)
9. Cheng RZ. (2020) Voorlopig rapport van Chinese hoge dosis vitamine C voor Covid-19-behandelingsstudies. Nieuwsdienst orthomoleculaire geneeskunde.
<http://orthomolecular.org/resources/omns/v16n42.shtml> (vertaald in het Frans)
(De standpunten in dit artikel zijn die van de auteur en niet noodzakelijk die van alle leden van de redactieraad van de Orthomolecular Medicine Information Service. De WHO staat open voor discussie over een verscheidenheid aan onderwerpen. Lezers kunnen dienen hun eigen conceptartikelen in bij de redacteur op het volgende contact-e-mailadres: <http://www.orthomolecular.org>).